

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ D.**, bývajúcej v B., **2/ I.**, bývajúceho v B., zastúpených v dovolacom konaní JUDr. D., advokátkou so sídlom v B., proti odporom **1/ S.**, so sídlom v B., **2/ S.**, so sídlom v B., **3/ N.**, so sídlom v B., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 17 C 151/2005, o dovolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 134/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I (súd prvého stupňa) rozsudkom zo 6. februára 2006 č.k. 17 C 151/2005-43 zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia (s poukazom na nimi vložené finančné prostriedky do nebankového subjektu B.. a H., a.s. na základe zmlúv o tichom spoločenstve) domáhali náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a odporcom nepriznal náhradu trov konania.

Na odvolanie navrhovateľov Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozsudkom z 15. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 134/2006 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a odporcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodol tak podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku – zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), majúc za to, že odvolaním navrhovateľov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali navrhovatelia dovolanie, v ktorom navrhli napadnutý rozsudok i rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasili s právnym názorom prvostupňového súdu, na základe ktorého ich návrh bol zamietnutý a s ktorým sa stotožnil odvolací súd. Poukázali, že s nebankovým subjektom H. a B.. uzavreli zmluvy po tom, čo tieto nebankové subjekty pôsobili na trhu niekoľko rokov a ich činnosť bola zviditeľňovaná niekoľkokrát denne formou reklamy v médiách, pričom navrhovatelia sa domnievajú, že odporcovia mali dostatok možností aspoň na to, aby zamedzili masívnej reklame, ktorá činnosť nebankových subjektov odporúčala.

Odporca 1/ vo vyjadrení navrhol ako vecne správne potvrdiť rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I .

Odporca 2/ vo vyjadrení iba oznámil, že súhlasí z rozhodnutím dovolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Odporca 3/ navrhol dovolanie navrhovateľov zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu možno napadnúť dovolaním len vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok. Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľmi napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z uvedených rozsudkov, pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd vo svojom rozsudku (výroku) nevyslovil prípustnosť dovolania, a napadnutému rozsudku odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu (od právneho názoru ktorého sa odvolací súd preto ani nemal možnosť odchýliť).

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dovolací súd dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie žiadnou z vymenovaných väd nie je postihnuté. Dovolanie navrhovateľov teda nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú nesprávnosť dovolaním navrhovateľa namietajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dovolanie navrhovateľov v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešným odporcom vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však odporcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní žiadnu náhradu trov konania si neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.), keď trovy konania zjavne im ani nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková